

tagelsen forbundne Omstændigheder, saa at der gives Dommeren Føie til ikke at belægge den med den almindelige Tyvstraf. Disse Bemærkninger ville vistnok være tilstrækkelige til at vise, at Lovcommissionens Forslag fortjener et stort Fortrin fremfor Paragraphen, saaledes som den er gaaet over fra Landstingets Forslag til Regjeringsudkastet. Der er desuden en anden Omstændighed, der giver den Fortrin, nemlig at Lovcommissionen — og det vistnok aldeles rigtigt — har holdt sig til Bestemmelsen i § 30 i Forordningen af 11te April 1840, hvis Regler med Hensyn til de undtagne Tyverier ere affattede omtrent paa samme Maade, som Lovcommissionens Paragraph; der er i Grunden ikke ubeladt Andet end en Fremstilling i denne Paragraph, som var af den Natur, at den ikke hørte hjemme i Lovgivningen, og det er et stort Gode at knytte de Lovbestemmelser, som nu optages i Lovudkastet til allerede bestaaende Love. Det er her saameget vigtigere, som det følger af sig selv, at mange Betragtninger maae gjøre sig gjældende med Hensyn til en saadan Paragraph som § 30 i Forordningen af 1840, førend Domstolene i det Hele taget blive enige om, hvilken Begrænsning der i det Hele skal kunne finde Sted, for at man ikke skal komme ud over Grænserne. Og saaledes har der siden 1840 udviklet sig en Retspraxis — jeg kan næsten sige en Fasthed — i Bedømmelsen af de Forhold, hvorom her er Tale, og denne Bedømmelse er i det Hele billig, men den er dog ogsaa af den Bestaafenhed, at man ikke kan klage over, at den er til Skade for Retsikkerheden. Tager man nu Commissionens Forslag, vil man, idet man holder fast ved § 30 i Forordningen af 1840, ogsaa komme til at holde fast ved hele den Praxis, som har udviklet sig; men holder man ikke fast ved Commissionens Forslag, men derimod optager § 234 i Regjeringsudkastet, saa vil man særdeles let bevirke en Forrykkelse i denne Betragtningensmaade; man vil bevirke, at rundt omkring i Landet ville forskellige Opfattelser gjøre sig gjældende, og at den, der vil slippe med Straf for undtaget Tyveri i den ene Jurisdiction, vil blive udfat for at blive dømt haardere i en anden. Medens Samlingen af de forskellige overord-

nebe Domstoles Domme, som have flaaet den nugjældende Fortolkning fast, allerede har vundet en saadan Indgang, at man kan være sikker paa, at der ikke vil udvikle sig en saadan Forffjel, naar man tager Commissionens Forslag, holder jeg mig overbevist om, at hvis man forkaster dette og tager det, som nu er opstillet i Regjeringens Udcast efter Landstingets Forslag, vil man komme ind paa en ganske anden Vej, som overmaade let kan føre til meget skadelige Resultater. Det er disse Betragtninger, der bevæge mig til meget varmt at anbefale det høitærede Thing ikke at vedtage § 234 og altsaa at vedtage Forslaget under Nr. 106, der bringer Bestemmelsen tilbage til, hvad der indeholdes i Commissionens Udcast, og derved tillige sætter den i fuldkommen Samklang med den bestaaende Lovgivning og med hele den Udvikling, der paa dette Grundlag har fundet Sted.

Det sidste Endringsforslag, som jeg skal motivere, angaaer Lovens Titel. De Herrer ville erindre, at denne hedder „... Straffelov for Kongeriget Danmark.“ Allerede førend de Landsdele adskiltes fra det danske Monarchie, som tidligere vare knyttede til dette, maatte det vel i sig selv ansees for overflødig at optage i Lovens Titel, at det var en Straffelov for Kongeriget Danmark, thi da Rigsdagens Omraade for denne Deelagtighed i den Lovgivende Myndighed indskrænker sig til Kongeriget Danmark, vilde det ikke være fornødent at føie dette til, saa lidt som vi pleie at optage i vore Love i det Hele taget, at det er en Lov, der gjælder for Kongeriget Danmark, men efterat denne Adskillelse af Landsdelene har fundet Sted, troer jeg i alt Fald, at de Grunde, som muligen med Hensyn til Indholdet af enkelte Paragrapher kunde have medvirket til, at man foreslog at sige, at det var en Straffelov for Kongeriget Danmark, vilde være bortfaldne. Jeg anseer det derfor for rigtigst at lade disse Ord gaae ud.

Idet jeg har Ordet for at forsvare disse to Endringsforslag, maa jeg tillige omtale et Endringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen), og som jeg med megen Varme vil understøtte. Det er Endringsforslaget under